

URZĄD PATENTOWY

A61m 1100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7358.

Kl. 30 k 1.

Józef Ostaszewski
(Opatów, Polska).

Pompka do nadmuchiwania płuc zwierząt zarzezanych według rytuału.

Zgłoszono 15 kwietnia 1926 r.

Udzielono 11 kwietnia 1927 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pompka do nadmuchiwania płuc zwierząt zarzezanych według rytuału, która daje możliwość higienicznego wykonania tej czynności, gdyż przy rytualnych oględzinach zabitych dla spożycia zwierząt płuca ich są nadmuchiwane dotychczas przeważnie ustami rzeźników, powodując zakażenie zepsutem powietrzem ludzkim wskazanych organów zwierzęcych, które stanowią produkt spożywczy biedniejszej ludności.

Pompka według wynalazku jest przedstawiona na załączonym rysunku, przy czym fig. 1 wskazuje jej zewnętrzny podłużny widok, zaś figura 2 — przekrój podłużny. Pompka składa się z rury metalowej *R* z otworem *O* w górnym końcu dla przechodzenia powietrza podczas po-

ruszania tłoczka gumowego *t* zapomocą pręta *d* zaopatrzonego na zewnętrznym końcu w uchwyt *r*. Wymiary pompki są takie, że jeden skok tłoczka *t* jest wystarczający, by napęścić płuca zarzezanego zwierzęcia powietrzem. Na dolny koniec rury *R* jest naśrubowana końcówka formy stożkowej długości około 8 cm, z otworem wylotowym *W* o średnicy mniej więcej 12 mm. Końcówka posiada wewnątrz stałą przegrodkę *p*, pośrodku której znajduje się otwór *ot* o średnicy mniej więcej 9 mm, zamykany od spodu klapką skórzaną *k*, przyciskaną sprężyną śrubową *s*, przyczem sprężyna ta mieści się w prowadniczej rurce otwartej od dołu, osadzonej na stałe w końcówce przed umocowaniem przegrodki *p*.

Zewnętrzna powierzchnia końcówki

jest zaopatrzona w dwa obrączkowe zgrubienia g , które służą do przytrzymywania jej w tchawicy zwierzęcia. Stożkowa forma końcówki umożliwia jej zastosowanie do różnej wielkości otworu tchawicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pompka do nadmuchiwania płuc zarzeczanych zwierząt, znamienna tem, że jej stożkowa końcówka posiada stałą we-

wnętrzną przegródkę (p) z otworem środkowym, zamykanym od dołu klapką (k), na którą działa śrubowa sprężyna (s), osadzona w końcówce.

2. Pompka według zastrz. 1, znamienna tem, że jej końcówka jest zaopatrzona w dwa lub więcej zgrubień obrączkowych (g), które służą do przytrzymywania jej w tchawicy zwierzęcia.

J ó z e f O s t a s z e w s k i.

